ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mladé Boleslavi rozhodl samosoudcem Mgr. Štěpánem Hlavičkou v hlavním líčení konaném dne 20. listopadu 2025 v Mladé Boleslavi

takto:

Obžalovaný

[redacted],

narozen [redacted], bytem [redacted], státní příslušník Ukrajiny

a

Obžalovaná

[redacted],

narozená [redacted], bytem [redacted]

jsou vinni, že

v přesně nezjištěné době, nejméně od října 2023 do 2. 2. 2024, nejméně na adrese [redacted], kde sdíleli společnou domácnost,

[redacted] opakovaně nepřiměřeně fyzicky trestal nezletilou [redacted], narozenou [redacted], kterou vulgárně oslovoval, fackoval, opakovaně jí vyhrožoval, že půjde do pasťáku, v jednom případě po ní hodil talířem, čímž jí způsobil jizvy na levé ruce, víckrát do ní kopal, v posledním případě jí dal facku až upadla na zem, poté jí třikrát nakopl do hlavy, v důsledku čehož byly dne 2. 2. 2024 u nezletilé lékařským vyšetřením zjištěny hematomy v obličeji, na horních i dolních víčkách táhnoucí se na lícní kost, hematomy na krku a jizvy na levé ruce, s tím, že má říci, že modřiny jí způsobil nevlastní bratr, a

[redacted] opakovaně nepřiměřeně fyzicky trestala nezletilou [redacted], narozenou [redacted], vulgárně jí nazývala, fackovala do obličeje a po hlavě, tahala jí za vlasy, v jednom případě do ní kopla a způsobila jí tak podlitinu, udílela tresty klečením s předpaženýma rukama, na

kterých někdy musela držet i vařečku a pokud jí spadla, dostala ránu přes ruce, rovněž jí vyhrožovala s tím, že půjde do pasťáku a nutila jí vysvětlovat modřiny na svém těle tím, že jí je způsobil nevlastní bratr

kdy se u nezletilé jedná o dlouhodobé zlé nakládání s příznaky syndromu CAN s naučenou bezmocí, citovou prázdnotou, poruchou citových a sociálních vazeb, v důsledku tělesného, duševního a citového týrání, přičemž zneužíváním a zanedbáváním došlo u poškozené [redacted] k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která zahrnuje flashbacky událostí, poruchy spánku, úzkostné a subdepresivní prožívání, s pravděpodobností celoživotních následků na její sebepojetí a mezilidské vztahy, může být vulnerabilní k manipulaci, neurotickému vývoji a poruchám chování,

tedy

týrali osobu, která byla v jejich péči nebo výchově, a takovým činem způsobili těžkou újmu na zdraví a páchali jej po delší dobu,

čímž spáchali

zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) trestního zákoníku,

a odsuzují se

[redacted]

podle § 198 odstavce 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3** (tří) **let.**

Podle § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5** (pět) **let** a současně se nad obžalovaným vyslovuje **dohled probačního úředníka.**

Podle § 85 odst. 3 trestního zákoníku **se obžalovanému** současně **ukládá přiměřená povinnost,** aby ve **zkušební době podle svých sil nahradil škodu a odčinil nemajetkovou újmu, kterou trestným činem způsobil.**

[redacted]

podle § 198 odstavce 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 2** (dvou) **let.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odkládá** na **zkušební dobu v trvání 3** (tří) **let a 6** (šesti) **měsíců.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu **jsou obžalovaný** [redacted] **a obžalovaná** [redacted] **povinni společně a nerozdílně zaplatit** na náhradě nemajetkové újmy **poškozené:**

- [redacted], narozena [redacted], bytem DD Na Celně, sídlem Na Celně 2, Mladá Boleslav, **částku 350 000 Kč.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu **je obžalovaný** [redacted] **povinen zaplatit** na náhradě škody **poškozené:**

- **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky,** IČO: 41197518, **částku 12 499 Kč, spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,00 % ročně z částky 12 499 Kč od 18. 7. 2025 do zaplacení.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu **se poškozená**

- [redacted], narozena [redacted], bytem DD Na Celně, sídlem Na Celně 2, Mladá Boleslav,

odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

Odůvodnění:

1. Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný [redacted] v rámci hlavního líčení nevypovídal. V souladu s § 207 odst. 2 tr. řádu soud při hlavním líčení k důkazu přečetl procesně použitelnou výpověď obžalovaného z přípravného řízení. Obžalovaný uvedl, že je zdráv, pouze se léčí s cukrovkou, po psychické stránce je v pořádku, alkohol pije jen víkendově. V minulosti byl několikrát soudně trestán za různé trestné činy a byl i ve VTOS. V Česku žije od roku 1996, česky rozumí plynule slovem i písmem. K věci uvedl, že [redacted] u něj a jeho ženy v domácnosti bydlela od dubna 2022, předtím k nim chodila na víkendy. [redacted] žila s matkou někde na ulici a k nim se první chodila najíst a umýt. Pak přebývala se svou matkou někde v autě a když je z toho auta vyhodili, tak matka [redacted] ho a jeho ženu požádala, zda by u nich mohla [redacted] být. [redacted] s manželkou prvně poznali přes společného známého [redacted], který byl přítel [redacted] matky a měl [redacted] často u sebe. Od dubna do srpna 2022 se nikdo z úřadů o [redacted] nezajímal, tak jeho manželka požádala o svěření [redacted] do péče. [redacted] u nich doma z počátku fungovala bez problémů, asi byla ráda, že ji vzali z ulice. Přibrala asi 12 kg, měla pravidelné jídlo. [redacted] přihlásili k dětské lékařce MUDr. Melmukové. Vlastně celá jejich rodinu [redacted] přijala. Když si u nich [redacted] zvykla, tak se začala nudit a vznikly problémy. Třeba mu ukradla snubní prsten a také kradla věci v obchodě. Poté co se na krádeže přišlo, tak ji manželka nechala klečet v obyváku a pamatuje si, že on jí řekl, ať jde do pokoje, ale zda klečela i tam, to neví. [redacted] nikdy fyzicky netrestal, ani jí nedal pohlavek nebo něco jiného. Neví o tom, že by [redacted] fyzicky trestala jeho manželka. Manželka na ni křičela, ale to i na staršího syna. To slyšel mockrát. Pokud jde o zranění [redacted] v obličeji a na těle, tak sama [redacted] říkala, že něco má z tělocviku, něco od dětí venku a jizvy měla od psa, který ji často kousal, protože ho moc rozdováděla. Psa se vůbec nebála, i když jí od něho tekla krev, tak se tomu smála. Také se [redacted] prala s jeho starším synem [redacted], ale byla silnější a vždycky nad synem vyhrála. [redacted] se pak i rozbrečel, když [redacted] od nich odešla, protože ho [redacted] často mlátila. On ji trestal maximálně zákazem sladkostí a zabavením telefonu. Sladkosti jinak normálně dostávala, nic jí u nich doma nechybělo. Když [redacted] dostal nový telefon, tak ona dostala telefon taky. [redacted] si ale ničeho nevážila. Je pravda, že od nich dostávala trest klečením, když něco přehnali, něco rozbili, nebo když [redacted] kradla. Když si z manželky dělala legraci, tak jí manželka položila vařečku na ruce při tom klečení. Trvalo to pár minut. Celkem u nich [redacted] mohla klečet tak 4-5krát. Je pravda, že když začala krást, tak jí s manželkou říkali, že půjde do pasťáku. Pokud jde o jeho vztah s manželkou, tak se občas hádali a někdy si vzájemně dali pár facek, když šli ze zábavy a něco popili. Alkohol ale moc nepije, sklony k agresivitě po alkoholu nemá. Co se týká tvrzení [redacted], že ji fyzicky trestali, tak má za to, že si to vymyslela, aby se ho zbavila. Nejraději by byla sama s jeho manželkou, bez něj a bez ostatních dětí. Co se týká školy a spolužáků, tak ví, že ve škole byla chválena, s dětmi si moc hrát neuměla. K dětské lékařce chodili s [redacted] tak jednou za dva měsíce. Neví o tom, že by doktorka u [redacted] pozorovala nějaká zranění. OSPOD k nim potom chodil jednou za dva měsíce a vše bylo v pořádku.

3. Obžalovaná [redacted] v rámci hlavního líčení nevypovídala. V souladu s § 207 odst. 2 tr. řádu soud při hlavním líčení k důkazu přečetl procesně použitelnou výpověď obžalované z přípravného řízení. Obžalovaná uvedla, že v současnosti je na rodičovské, zdravotní problémy nemá, drogy ani alkohol neužívá, soudně trestána nikdy nebyla. K věci uvedla, že [redacted] poznali asi před 4 lety přes známého ([redacted]), který ji hlídal o víkendech a vypomáhal její matce. [redacted] pak chodila na víkendy také k nim, to bylo ještě když jí bylo 9 let a chodila do 3. třídy. V březnu nebo dubnu 2021 zjistili, že [redacted] matka přišla o práci a o bydlení, tak souhlasila, že se o [redacted] bude staral a vzali si ji do pěstounské péče. Před oficiálním rozhodnutím soudu o pěstounské péči u nich [redacted] už fakticky bydlela od dubna 2022. [redacted] museli nakoupit oblečení, odvšivit ji a upravit. [redacted] se také hodně věnovali se školou, ve které se potom hodně zlepšila jak v učení, tak v chování. Dříve také byla často nemocná a měla hodně omluvenek, a to se u nich také změnilo. [redacted] chtěla doma hlavně ona, manželovi se to moc nelíbilo. V rámci jejich rodiny pak [redacted] fungovala

normálně, s [redacted] (synem manžela) byli kamarádi. Když moc zlobili, tak si šli na chvíli kleknout, ale oni - [redacted] a [redacted] - to brali jako zábavu a smáli se u toho. Sama jako dítě klečela na hrachu a s vařečkou na rukách a dětem to i ukazovala a spolu se tomu smáli. Klečení za trest měly děti asi dvakrát v řádu minut, nejdéle tak pěti. Pak měly děti tresty, že nesměly ven nebo zákaz telefonu nebo se musely jít učit. [redacted] dostával stejné tresty jako [redacted]. Pohlavek od ní [redacted] dostala za lhaní a když jejich malému synovi [redacted] dala korkový míček do pusy, tak ji zatahala za vlasy. To byl zkrat, to se nedělo každý den. Děti nemlátila, snažila se vše řešit domluvou. Není pravda, že by do [redacted] někdy kopla nebo jí dala pěstí. Nikdy jí nevyhrožovala, že půjde do pasťáku. [redacted] měla škrábance a modřiny na rukách, nohách, taky v obličeji, ale to měla od psa, jak se s ním škádlila, jinak to měla z venku. Od manžela nikdy žádné zranění neměla, ona sama jí jednou plácla do obličeje, když chtěla udusit malého [redacted] a ještě lhala. Za to dostala facku do obličeje někdy v lednu letošního roku. Manžel [redacted] vůbec netrestal, jen třeba zakřičel. Od čeho měla [redacted] poranění zachycené na fotografiích z 2.2.2024 neví, oni ji s manželem nemlátili. Neví, proč [redacted] tvrdí, že to má od nich. Ani ji nijak vulgárně s manželem nenazývali. Ona sama od manžela facku dostala vícekrát, když šli z hospody a nepohodli se. Ona mu ale facku taky dala. Jinak ji manžel nemlátí. Když jí dala jednou facku, tak měla podlitinu na obličeji, asi dva dny byla doma a potom jí na to dala make up, aby to nebylo vidět ve škole. Nějaká poranění mohla mít [redacted] i od [redacted], když se mezi sebou prali, ale spíš měl poranění on od ní, měl poškrábaná záda až do krve. [redacted] nikdy nenaváděli, aby tvrdila, že jí zranění způsobil [redacted]. S dětmi si [redacted] neuměla hrát. Sousedé mají malého [redacted] a [redacted] u sousedů i několikrát spala, ale pak nám řekli, že ji tam už nechtějí, že se neumí chovat. Co se týká počůrávání, tak s tím měla [redacted] problém když k nim přišla. Občas se stalo, že se počurala a ona jí za to párkrát i vynadala, ale to bylo spíš proto, že jí to neřekla. Pokud jde o [redacted] minulost, tak od paní ze sociálky měli informaci, že byla několikrát v dětském domově, pak u táty, pak zase u mámy a pak u pěstounů a že toho má celkem dost za sebou. [redacted] se jí svěřila, že máma ji nechávala často samotnou doma s malým [redacted], že neměli co jíst a byli celý den zavření. Matka [redacted] si ji také brávala do herny mezi ožraly. Když potom spala [redacted] s matkou v autě, tak jim tam byla zima a neměli co jíst a její máma měla různé výkyvy nálad, byla na ni dost sprostá a nestarala se, kde je. Když k nim [redacted] přišla, tak měla asi 28 kg, měla podváhu. Na desetileté prohlídce pak paní doktorka říkala, že pěkně přibrala a vyrostla. Co se týká vztahu [redacted] k věcem, tak po 14 dnech co měla nový telefon, tak ho ohnula jak luk. Novou mikinu hned zašpinila od barvy ve výtvarce a když dostala panenku od známé, tak ji pak našla úplně rozebranou.

4. V souladu s § 102 odst. 2 trestního řádu byl u hlavního líčení přehrán videozáznam s <u>výslechem poškozené</u> [redacted] (ze dne 18.4.2024). [redacted] uvedla, že chodí na [redacted] do 5. třídy a od února 2024, tj. 2 měsíce, bydlí v dětském domově v Boleslavi. V dětském domově je proto, že ji mlátili pěstouni. K pěstounům šla proto, že mamka ji nezvládala, ale proč přesně, to neví. U pěstounů bydlela u nich v bytě a byla tam 2 roky. Pěstouni se jmenovali [redacted] a [redacted], neboli [redacted]. Bydleli se synem [redacted], který měl 11 roků a ročním synem [redacted] a měli psa. [redacted] se bavili s její maminkou a ona k nim potom chodila na víkendy a pak si ji vzali. Z počátku to bylo u pěstounů dobré, jezdili na výlety a byli k sobě jako rodina, ale pak se to zhoršilo. Pěstouni ji pak začali mlátit, dávali jí fyzické tresty jako klečet a mlátili ji. Kupovali sladkosti, které ona nechtěla jíst a pak šla do obchodu a něco tam ukradla. Byla to nějaká sladkost. Ona ty jejich sladkosti nejedla, protože jí to zakazovali a nechávali pro syna [redacted]. Ta krádež se nijak s policií neřešila. Myslí, že se to u pěstounů zhoršilo jak s tím [redacted] zlobili a spolu se mlátili. V domácnosti pomáhala například že uklízela nádobí nebo vytírala celý byt. To se střídala s tou ženskou, [redacted]. Pomáhala také, že se starala o malého [redacted], když byli pěstouni pryč třeba na dvě hodiny. Za to ji o pochválili. Hlídala ho spolu s [redacted] skoro pořád a už jim to vadilo. Když měli malého na starosti a on brečel, protože se mu nevěnovali, tak pěstouni za nimi přišli a zmlátili je za to, že brečí a tak. Mlátili ji i [redacted] ale ji víc. Když říká, že ji pěstouni mlátili, tak tím myslí, že ji tahali za vlasy, dávali jí facky, kopali ji a křičeli na ni. Dostala třeba za to, že přišla později domů z oběda. Ale ona dřív přijít nemohla, protože na obědě byla fronta na 20-25 minut. To dostala vynadané. Pohlavky dostávali, když s [redacted] neposlouchali. To jim dali oba dva. Pěstí

nedostala, ale [redacted] do ní i kopal. Stalo se to víckrát, hlavně ten poslední týden ji třikrát kopl do hlavy a tekla jí krev z pusy a musela se jít vykoupat a potom ji ani nepustili do školy. Dostala proto, že [redacted] opravoval stůl a ona mu s tím nechtěla pomáhat, tak se naštval a shodil ji na zem a začala kopat a přitom jí sprostě nadával, že je kunda, protože mu nepomáhala. Kopl ji třikrát do hlavy a přitom jí zevnitř rozsekl ret. V obličeji pak měla monokly. Jednou ji taky kopla [redacted] a udělala jí monokl a pak se jí chtěla omluvit. To bylo jen jednou, když se počurala a neřekla to. Oni se jí pak ptali, proč se počurala, a na to jim řekla, že se bojí, protože se fakt bála a ona ji pak jednou kopla. To počůrávání bylo až později, když byla u pěstounů, zpočátku ne. Když se počůrala, tak se strašně klepala a potom brečela v pokoji a bála se, že jí zase vynadají a zmlátí ji. Měla strach a nechtěla ani vylézt z pokoje. Kromě kopanců po ní [redacted] jednou také hodil talíř, když byl opilý a dostal nervy. Od toho má jizvy na ruce. Dostávala taky facky, hlavně za to, když malý brečel. Pěstí nedostala, ale někdy se pak ještě bouchla hlavou o dveře nebo o nějakou skříň. Při klečení skoro vždy pak musela mít natažené ruce s vařečkou a když jí vařečka spadla, tak dostala přes obě ruce. Říkali jí, že bude klečet od rána do večera, ale tak dlouho nikdy neklečela. Zpočátku klečela tak deset minut a potom nejvíc asi dvě hodiny. Dávali jí i přestávky, aby s mohla napít a pak šla klečet znovu. Klečení jí za trest dávala jenom [redacted]. Fyzicky ji ale [redacted] mlátila jen občas. Nejvíc to bylo od pana [redacted] Bývalo to párkrát v týdnu, každý den ne. Když jí tekla ta krev, tak potom ji nepustili do školy, ale paní ředitelce to přišlo divné a zavolala policii a OSPOD a pak ji odvezli pryč do té nemocnice. Od kopanců od pana [redacted] měla monokl a rozbitý ret. Šrám ve tváři měla z toho, že do ní strčil, když rozbila vázu. Škrábance na krku měla od psa. Jiné jizvy od psa nemá, to se už zahojilo. Jizvy na ruce od psa nejsou, to má od toho talíře, jak po ní hodil. To je ta velká jizva na ruce. Zranění na bedrech, na zádech a na břichu dle fotografií si už nepamatuje. Modřiny na nohách měla taky od něj. Prostě nejvíc modřin měla od něj. Je možné, že taky někde upadla. Od toho má třeba popáleninu na kolenu. Modřinu na boku si už nepamatuje od čeho má. Když měla monokl, tak ji nechtěli pustit do školy a občas jí monokl zamalovali, aby to nebylo poznat. Ve škole si toho všimla učitelka. Ona jí na to řekla, že to má od toho syna [redacted], se kterým se skoro pořád mlátili. Tak jí to řekli [redacted], než šla do školy. Říkali jí to pokaždé. Od [redacted] ale modřiny neměla. Ty modřiny jí bolely. Nejhorší byl ten talíř a pak ty tři kopačky. Dělala, že ji to nebolí, ale když se pak sama koupala, tak začala totálně brečet jak ji to bolelo. Před nimi ale dělala, že ji to nebolí. To bylo proto, že měla strach. Strach měla pořád. Bále se říct, že dostala špatnou známku nebo že se počůrala, protože by jí vynadali nebo by od nich dostala. Pokud jde o alkohol, tak pěstouni pili skoro každý víkend. Pili doma. Pivo a víno s minerálkou a když někdo přišel na návštěvu, tak i tvrdý alkohol. Co se týká dárků pro ni a pro [redacted], tak to dostávali stejně. Kopili jí i mobil, ale pak na ni svedli, že ho rozbila. To udělal [redacted], když byl opilej a prostě jí ho flákl o hlavu a pak s ním bouchl o skříň nebo o něco. Mobil se tím ohnul jak luk a on jí druhý den vynadal, že ohnula telefon. Když byl opilej tak rozbil telefon i [redacted]. To bylo když hlídali [redacted] a on začal brečet a přišel [redacted] a práskl s jejich telefony o zem, ale rozbil se jen ten [redacted]. Když byli [redacted] opilí tak to poznala, cítila z nich alkohol a cigarety, to znala od mámy, která pracovala v hospodě. Když byli [redacted] opilí, tak při návštěvě na ně byli hodní, ale když návštěva odešla, tak se totálně naštvali. Hádala se taky mezi sebou. Stalo se, že [redacted] [redacted] uhodil. Jednou po ní hodil skleničku anebo jí normálně dal pěstí. Jemu to přišlo normální. On ji mlátil skoro pořád jako nás. Ona si pak sedne a dělá jako že se nic nestalo, nevrátí mu to. Ve škole o tom mlácení teda nikomu neřekla, když se jí paní učitelka ptala, tak si něco vymyslela. K paní doktorce chodila, když byla nemocná. Někdy na sobě měla i modřiny, ale paní doktorka to neřešila, zajímaly ji nemoci. Teď by si nejvíc přála být s mamkou a s nevlastním tátou.

5. V souladu s § 211 odst. 6 trestního řádu byl u hlavního líčení přečten výslech svědka [redacted] (ze dne 20.9.2024). [redacted] uvedl, že bydlí s tátou [redacted] a mámou [redacted], a také s mladším bráškou [redacted]. Chodí do šesté třídy. Ve škole žádné problémy nemá. Nějakou dobu u nich bydlela [redacted], ale neví do kdy. Nikdy neviděl, že by u nich doma byla [redacted] někým trestaná. Stávalo se, že se oni mezi sebou s [redacted] pošťuchovali. Jednou mu [redacted] poškrábala záda až do krve. On jí dal párkrát pěstí různě po těle,

ale kde, to si už nepamatuje. Potom se omluvili a řekli si, že je to v pohodě. [redacted] mohla mít škrábance ještě od psa, se kterým si hrála a nenechala toho ani když se to psovi nelíbilo. Viděl, že od psa měla škrábance. Doma když zlobili nebo něco rozbili, tak museli klečet třeba 3-5 minut. Takový trest jim dávali oba rodiče, jak často to neví. Déle než pět minut to nebylo. Jemu to jako těžký trest nepřišlo, bral to pozitivně. Pak ještě možná dostal horší trest když mu táta nebo máma zakázali telefon nebo jít ven. Když klečel, tak to bylo většinou v rohu, v obýváku, kde mají tvrdou podlahu. Musel mít ruce natažené před sebou. To šlo vydržet, bral to jako cvičení. Občas musel na rukách držet vařečku a když mu spadla, tak měl pár minut navíc. [redacted] to samé. Malý [redacted] nedostává ještě žádné tresty, jsou mu 2 roky, je to andílek. Dostal i pohlavek, ale facku ne. Bylo to od obou rodičů, když zlobil. Jiné tresty než uváděl nedostával, pokud [redacted] říká něco jiného, tak lže. Ona zlobila hodně a měla víc trestů než on. Od té doby co od nich [redacted] odešla, tak už dostává tresty méně, protože dřív dostával i za ni. Jinak je vše v pohodě. Nikdy neviděl, že by táta uhodil mámu. Když se hádají, tak je za chvíli klid. [redacted] dostávala tresty klečení a zákaz telefonu, o jiných trestech neví. Rodiče mu říkali, že [redacted]a u nich není, protože hodně zlobila. Kradla v krámě a za to by mohli obvinit rodiče. Co se týká vztahu s mladším bráškou, tak k tomu se [redacted] chovala hrozně. Nechtěla se o něj starat, tak do něj strčila, aby začal plakat. [redacted] ho ani na hlídání pak nechtěli dávat. Jinak se k [redacted] chovali rodiče líp než k němu. Učili se s ní a zlepšila se ve škola a mu se známky zhoršily. Jinak jim kupovali stejné věci. [redacted]znal ještě předtím než u nich bydlela. Její máma neměla peníze a spali i v autě, tak ji vzali k sobě. Mysleli, že to bude stejné, jako když byli kamarádi, ale ona začala zlobit a krást.

6. V souladu s § 211 odst. 1 trestního řádu byl u hlavního líčení přečten výslech svědkyně [redacted]. [redacted] uvedla, že je třídní učitelka [redacted] na [redacted], a to od její první třídy. Do pěstounské péče k [redacted] přešla [redacted] ve 4. třídě v druhém pololetí. V kontaktu byla jen s paní [redacted], pana [redacted] nikdy neviděla. Zpočátku s paní [redacted] komunikovala častěji, později méně. Do půlky 5. třídy to fungovalo dobře, ale ty časové údaje si bohužel nepamatuje. Když [redacted] nastoupila do 1. třídy, tak byla v péči své matky. [redacted] měla v té době vysokou absenci a matka ji neomlouvala. Asi ve 3. třídě se seznámili na nějaké akci na Krásné Louce s tou rodinou [redacted]. Jejich syn je stejně starý jako [redacted]a. Najednou se potom [redacted] objevila v rodině [redacted]. Zpočátku vše perfektně fungovalo, zlepšila se o 2 stupně známek. To bylo ve 4. třídě. Paní [redacted] byla aktivní, zajímala se a kladla důraz na to, aby se [redacted] učila. Postupem času, když už se [redacted]a zlepšila, tak paní [redacted] asi usoudila, že není potřeba takový kontakt a komunikovala méně. Když něco bylo třeba řešit, tak si ji do školy pozvali. Do školy chodila [redacted] pravidelně, byla čistá, měla svačiny, ale postupem času v 5. třídě se něco začalo dít. Řešilo se to přes vedení školy, neboť paní ředitelka je také výchovnou poradkyní, a ta to řešila pak s policií. [redacted] pak často chyběla, byla nemocná, ale vždy paní [redacted] ji vždy omluvila. Problémy začaly asi už na konci 4. třídy, ale tím si není stoprocentně jistá. Pokud jde o modřiny, tak ty [redacted] mívala, je to živější dítě. Když se na to [redacted] ptala, tak jí řekla, že se poprali s [redacted]. Mohla to mít i z atletiky, kterou začala dělat. V první, druhé a třetí třídě si modřiny u [redacted] nevybavuje. Vztah s matkou měla [redacted] pěkný, maminka na ni byla hodná. Do kolektivu [redacted] zapadla dobře, děti jí pomáhaly, nosily jí oblečení či hračky. Nepozorovala, že by se [redacted] kvůli něčemu měla stáhnout do sebe. V páté třídě se začala řešit větší absence [redacted] ve škole. Pěstouni ji vždy omluvili, ale pak se asi něco přihodilo a v 5. třídě se [redacted] svěřila paní ředitelce [redacted], která je rovněž výchovná poradkyně a měla by z toho mít i záznam. [redacted] říkala, že absence měla i proto, že musela hlídat malé dítě, co mají [redacted]. Svěřovat se jí [redacted] začala, až poté, co jí z pěstounské rodiny odebrali a dostala se do dětského domova. Říkala jí, že ji trestali, že se musela hodně učit, a že musela hlídat jejich syna a [redacted] hlídat nemusel. Zda ji trestali i jinak, to netuší, jak v rodině pěstounů probíhala výchova neví. Z dětského domova se potom zpětně dozvěděla, že [redacted] zažila špatné zacházení a že to řešila i PČR. Co se týká chování [redacted] a výsledků ve škole, tak nějaký zlom nezaznamenala, [redacted] měla vždy úkoly splněné i při absenci. [redacted] učila i v tělocviku, ale žádné modřiny na jejím těle si nevybavuje, ani v obličeji. Zda měla make-upem nalíčené modřiny v obličeji netuší. Co se týká obědů, tak zprvu na obědy převážně nechodila, ale poté co byla

v pěstounské péči, tak měla obědy zdarma a na ty chodila. Nosila si rovněž svačiny. Pokud jde o chování [redacted] po přechodu do dětského domova, tak se uklidnila. Myslí, že to je proto, že měla blíž školu, že si mohla přispat a jít do školy pěšky a taky jí domov umožnil účastnit se různých placených školních aktivit. K dotazu dále sdělila, že o situaci v [redacted] rodině v době života u matky ve škole věděli. [redacted] si hýčkali, protože jim jí bylo líto, tak se snažili pro ni udělat cokoliv. Ještě, než přešla do pěstounské péče, tak jí s kolegyněmi nosily oblečení, koupaly ji ve škole.

7. Svědkyně [redacted] v rámci hlavního líčení uvedla, že [redacted] trénovala na atletice. Když byla v péči pěstounů, tak u nich byla asi 3x nebo 4x, poté u nich byla ještě, když byla v dětském domově, to chodila častěji. Nastoupila v květnu nebo červnu 2023. Byla tam málokrát. Přihlášku do atletiky zařizovala s paní z OSPOD, která měla na starosti pěstouny. [redacted] byla taková plašší, tišší, ale to jsou děti v tomto věku všechny, co k nim chodí. Moc se s nikým nebavila, ale zapojovala se hezky. K dospělým měla vztah běžně normální, nic se tam nedělo. Co se týče ostatních dětí, tak s nimi se moc nezapojovala. To ale pozoruje běžně u dětí, co se k nim zapojí nové. [redacted] při převlékání neviděla, jen v úboru na cvičení. Žádného zranění na obličeji nebo na těle si u [redacted] nevšimla. Po přechodu do dětského domova chodila pravidelněji a postupně se i více zapojovala v kolektivu. Nedokáže ale posoudit, zda to bylo změnou výchovného prostředí nebo tím, že na atletiku chodila častěji. Ničeho zvláštního nebo nestandartního si u [redacted] nevšimla.

8. V rámci přípravného řízení byl k objasnění věci zadán znalecký posudek soudním znalcům z oborů dětská psychiatrie a psychologie dětí, a to MUDr. Aleně Gayové, psychiatričce a PhDr. Štěpánu Vymětalovi, Ph.D., psychologovi.

9. Znalkyně Gayová při hlavním líčení stvrdila závěry svého písemně podaného posudku a na tento odkázala. Dále uvedla, že její závěry jsou zcela v souladu s psychiatričkou MUDr. Stegerovou, kdy se jedná o CAN i posttraumatickou stresovou poruchu. Uvedla, že hodnotila, že [redacted] hodnotila v rámci celé její výchovy až do doby vyšetření, přičemž u [redacted] zjistila syndrom CAN s naučenou bezmocí, citovou prázdnotou, poruchou citových a sociálních vazeb. V posuzovaném případě šlo o tělesné týrání, zneužívání a zanedbávání, a dále duševní a citové týrání, zneužívání a zanedbávání. [redacted] celkově hodnotila jako casus socialis. Syndrom CAN se u ní vyvinul v rámci insuficientní rodinné výchovy, čili od narození až do doby, kdy ji znalci viděli, a zároveň v důsledku aktuálního psychického a fyzického násilí v pěstounské rodině. Zjištěný syndrom CAN stojí na dvou pilířích, jeden je její dosavadní život, a jeden je život v pěstounské šetřené rodině. [redacted] přišla do pěstounské rodiny už v psychicky a sociálně velice zubožením stavu, už trpěla tenkrát CAN s naučenou bezmocí, trpěla tím násilím víc, byla zvyklá na výměnu partnerek otce, partnerů matky, alkohol, pití, hladovění, neustálé stěhování. Ona už přišla předpřipravena se syndromem CAN do pěstounské rodiny, kde ten CAN pokračoval. Zmíněný „casus socialis" jí vychoval k budoucí pravděpodobné sociopatii. Na její aktuální zdravotní stav má výchova v pěstounské rodině vliv blížící se k 50 %. Zejména posttraumatická stresová porucha vznikla v pěstounské rodině. Syndrom CAN vznikl částečně v době před pěstounskou péčí a částečně u pěstounů. Jelikož [redacted] trpí dvěma diagnózami, jednak CAN, a jednak posttraumaticky stresovou poruchou, tak posttraumatická stresová porucha není tak těžká, jak by mohla být. Syndrom CAN ji připravil na to, že to násilí zvládla lépe. Každé jiné děvče jejího věku, které by vyrůstalo v normální rodině a přišlo k pěstounům, a zažilo to, co zažila [redacted] u nich, tak by to u ní způsobilo těžkou posttraumatickou stresovou poruchu. Jenomže [redacted] byla už zvyklá od narození na nešetrné zacházení, na hladovění, na bití, na střídání partnerů, byla nucena se přizpůsobovat různým prostředí. Proto u ní vznikla středně těžká posttraumatická stresová porucha, nikoliv těžká. Z CANu má potom těžké a celoživotní následky. Je u ní mnohem horší prognóza, co se týká budoucího vývoje duševního zdraví. Prognóza je nepříznivá a nejasná, protože nemá žádnou oporu, žádné zázemí. Takže jsou u ní těžké následky, riziko sociopatie a opakování stejného života. Dohromady by posttraumatická stresová porucha a CAN mohli dávat vážnou poruchu zdraví. Dítě, které roste v tomhle prostředí, které nezažilo oporu, pocit bezpečí, šťastné dětství, v podstatě nezná normální, resp. běžný způsob života, tak nemá kde čerpat zdroj. Jelikož [redacted] nebyla od

dětství vyšetřována psychiatry, tak je obtížné zhodnotit jakou měrou se na jejím zdravotním stavu projevil život před péčí pěstounů. Znalkyni bylo známo, že [redacted] byla zanedbávaná, že jí matka nechtěla dlouho odvézt do pedagogicko-psychologické poradny, do SVP, že chodila někam k pijícím kumpánům, kde na ní někdo opilý spadl, že chodila pozdě spát, že byla nalezena sama na ulici. Její rodiče měli konfliktní vztah, bytové podmínky byly strašné. [redacted] byla na takové prostředí zvyklá a nereagovala na něj traumaticky, což je u zanedbávaných dětí běžné. [redacted] dlouhá léta trpěla zanedbáním a CANem. Pokud se [redacted] v řízení o svěření do péče obžalované [redacted] vyjadřovala pozitivně, tak je třeba vzít v potaz, že [redacted] zažila doby, kdy s matkou neměla střechu nad hlavou a tak samozřejmě chtěla, aby střechu nad hlavou měla. Pokud se vyjadřovala, že u pěstounů je to dobré, tak obdobně se vyjadřoval i starší syn pěstounů při výslechu na policii, kde tvrdil, že modřiny si udělali vzájemně, a přitom je patrné, že lhal. Co se týká přání [redacted] vrátit se k matce přes všechny nedobré zkušenosti, tak matka je jen jedna a většina týraných, zanedbaných či odložených dětí touží po vlastní matce, protože si jí idealizují. A to je drží při životě. Každé dítě potřebuje mít osobu, ke které se vztahuje. Děti nejsou schopné víry v boha, nebo to kompenzovat jiným zájmem, ale potřebují někoho, ke komu se upínají, a to je matka. Pokud jde o možné zkreslení vnímání situací, tak u [redacted] vzhledem k lékařským a medicínským zprávám a popisu zranění nepřišla znalkyně na žádný znak toho, že by si měla vymýšlet. Co se týče věrohodnosti, k tomu se vyjádří znalec PhDr. Vymětal, psycholog. Pokud jde o narušení života [redacted] do budoucna, tak znalkyně odkazuje na písemný posudek a dále uvádí, že se to týká sociální oblasti, partnerských a mezilidských vztahů a vztahu k vlastním dětem. V souvislosti s posttraumatickou stresovou poruchou je potom u poškozené psychická křehkost – sklon k neurózám, depresím, prožívání špatných dnů, což samozřejmě vede taky k snížení kvality života a k tomu, že třeba bude mít poruchu sociálního fungování. Dopady jednání pěstounů na zdraví [redacted] byly umocněny tím, že se jednalo o vychovávající osoby. K pěstounům přišla [redacted] zanedbaná, v žalostném stavu. Pak se u pěstounů zlepšila, evidentně tam zaplula, bylo to dobré, ale každá adaptace je jednoduchá, a pak nastává ten běžný život. Posttraumatická stresová porucha vznikla bez většího jednorázového násilí, dlouhodoběji.

10. Znalec PhDr. Štěpán Vymětal, Ph.D. při hlavním líčení stvrdil závěry svého písemně podaného posudku a na tento odkázal. Dále uvedl, že u [redacted] shledal primární zanedbání a možná také narušení primární péče pečujícími rodiči, v tomto případě biologické matky. Primárně tím byla narušena citová vazba a vznikly velké změny v adaptaci a velké zanedbávání hygienické, potravinové atd. U biologických rodičů vidíme zejména materiální a potažmo citové zanedbávání, kdy až od r. 2020-2021 se tam objevuje tématika alkoholu a násilí. Dříve nebylo nikdy zaznamenáno, že by k násilí docházelo. Zřejmě se tam nějaké násilí objevilo v podobě fyzických trestů. Jako klíčové vnímá znalec emocionální násilí, a to špatné prostředí, ve kterém se [redacted] nacházela, když byla v péči matky. V případě otce tam vidí jakési neúspěšné snahy o péči, ale nevnímá tam tolik problémů jako u matky. Potom bylo takové světlejší krátké období, když byla [redacted] ve Vlašimi u pěstounů [redacted], kde vnímá zlepšení ve škole, zlepšení péče o dítě, kdy dochází ke zrychlenému vývoji v pozitivním směru. To bylo ale krátké období, pak se zase vrací zpátky do péče matky, a pokračují další problémy. Potom přechází do péče pěstounů, kdy se znalec domnívá, že tam je reference o fyzickém násilí brutálnější. U obžalovaného [redacted] vnímá odmítání [redacted] v rodině. Rovněž lze usuzovat na emocionální zanedbávání a negativní dopad v psychické rovině, jakož i ve fyzické - kopání, bití. Tím, že [redacted] přišla k pěstounům se syndromem CAN, tak byla znecitlivěna vůči bolesti, zejména určité emoční bolesti, byla citově plochá, nebyla schopná to prožívat, čili nemohly se jí některé útoky dotknout. Násilí psychické a fyzické se jí zřejmě dotklo méně, než by se dotklo jiného dítěte, které by vyrůstalo předtím v nějakém jiném prostředí. Toto jí paradoxně předurčilo k tomu, že akutní následky, které byly vidět, byly menší, než by byly u jiného dítěte, čili byla zjištěna střední úroveň posttraumatické stresové poruchy. To bylo dáno její specifickou osobností, s kterou přicházela do rodiny pěstounů. Znalec souhlasí se závěry znalkyně Gayové ohledně celkového narušení zdraví poškozené [redacted] jako vážného narušení. Jedná se o celoživotní následky. Směšuje se jak syndrom CAN, tak

posstraumatická stresová porucha. Syndrom CAN má prakticky od narození. Následky jsou do osobnosti poškozené zakomponované už od prvopočátku, od raného dětství, i když nemuselo docházet k fyzickému násilí. [redacted] neměla lásku v takové míře, aby byla zdravě rozvíjena, a pak tam byly materiální nedostatky a zanedbávání hygieny. Dále čelila dalším nepříznivým sociálním vlivům, třeba ve škole, kdy vyčnívala z kolektivu. I když se škola evidentně snažila, a zřejmě i velmi napomohla zmírnění některých věcí, např. že nosili oblečení, dávali jí najíst nebo jí nosili hračky, tak stejně byla znevýhodněna i sociálně v běžném sociálním prostředí. Pokud jde o poměr vlivu předchozí péče a poměr vlivu pěstounů na výslednou újmu, tak to nedokáže stanovit. První část syndromu CAN v rámci rodiny dle jeho názoru vytváří u poškozené specifickou zranitelnost, s kterou pak jde dál a setkává se s násilím a rovněž zanedbáváním v další rodině. Potkává se s tím, co už znala (co se týká zanedbávání hladovění, nelásky, trestů). Na to se nemusela nově adaptovat, to už měla osvojeno. Přiklání se k tomu, že to nebude 10 a 90 procent, tedy syndrom CAN se rozvíjel zhruba půl na půl. V pěstounské rodině byla 2 roky, kde zanedbání probíhalo možná v souběhu s fyzickým a emočním násilím. Takové prostředí možná bylo ještě horší. Takže místo, aby cítila úlevu, jde do horšího prostředí, protože je tam přítomno to brutální fyzické násilí. Pokud jde o souvislost vzniku posttraumatické stresové poruchy ve vztahu k intenzitě a délce či počtu traumatických zážitků, tak uvedená porucha může vzniknout i jedním extrémním zážitkem např. ve válečném konfliktu nebo při brutálním násilí. V posuzované věci však bude vznik posttraumatické poruchy spíše odviset od opakovaných incidentů, které se nastřádaly v čase. Vzhledem k tomu, že poškozená byla v důsledku CANu méně senzitivní na negativní podněty, tak lze usuzovat, že jednání vedoucí ke vzniku posttraumatické poruchy bylo opakované. Zda to bylo v období jednoho roku či několika měsíců nebo po celé žalované období, nelze říci. U poškozené pak nebyly zjištěny poruchy paměti nebo poruchy myšlení, které by snižovaly její obecnou věrohodnost. Obecnou věrohodnost má poškozená zachovalou. Specifickou věrohodnost znalec nestanovuje, toto náleží soudu. Poškozená se i neverbálním chováním chovala přiléhavě k tomu, co sdělovala, odpovídala bez latencí, nepromýšlela si odpovědi, uváděla detaily, které byly přiléhavé. Její neverbalita odpovídala tomu, co sdělovala, uváděla také příklady v přímé řeči, naopak nebylo to citové odcizení a zmražení emocí. Opakovaně vypovídala obsahově ve shodě, nerozšiřovala svou výpověď, a původně měla tendenci násilí v rodině spíše zakrývat, než že by s tím sama přicházela. Svoji roli může hrát také obranný mechanismus a vytěsnění negativních zážitků, takže je klidně možné, že incidentů mohlo být více. U poškozené nebyla zjištěna motivace, proč by měla mluvit nepravdu. Jako agresory poškozená na projektivní úrovni identifikovala oba obžalované, z obou měla také strach. V souvislosti s obsahem nočních můr, kdy poškozenou pronásledoval muž, lze usuzovat, že větší ohrožení spatřovala poškozená v obžalovaném pěstounovi.

11. Svědkyně [redacted] v rámci hlavního líčení uvedla, že bydlela ve vedlejším vchodě jako obžalovaní. [redacted] u nich asi 2x přespala, kamarádila se s její starší dcerou. To bylo asi před 3 lety. Když se nad tím zamyslí, tak si nemyslí, že by byla svědkem nějakého týrání [redacted] od obžalovaných. [redacted] kromě těch dvou návštěv ještě vídala jak si hraje s dětmi před barákem. Ze začátku jí přišla [redacted] zaražená, ale když si hrála s dětmi tak byla v pohodě. Několikrát na ni volala z balkonu a nechávala jí věci po své starší dceři. Jednou si všimla, že [redacted] měla na obličeji modřinu. [redacted] jí k tomu řekla, že spadla z postele nebo na postel. Nic dalšího si nevšimla. Pokud jde o [redacted], tak se párkrát navštívili, více se ale nestýkali. Pan [redacted] je takový impulzivní, je to takový generál. Byl hodně dominantní, ale nevšimla si, že by byl k dětem nebo manželce agresivní. U paní [redacted] si ale všimla, že měla modřiny na pažích - „takové ty chytací". Jednou byla svědkem, jak měl pan [redacted] spor s jiným pánem před domem, kdy se i fackovali, ale policie tam nebyla. Od dcery o [redacted] ví, že když nastoupila do školy, tak měla špatný prospěch, který si potom u [redacted]h zlepšila.

12. Svědek [redacted] v rámci hlavního líčení uvedl, že u [redacted] byl před 2 lety asi 4x na návštěvě. Když byl na návštěvě u [redacted] poprvé, tak mu přišlo, že paní [redacted] se o děti stará suprově, ale pan [redacted] na děti řval a občas je prý i mlátil. On to ale neviděl, slyšel to

z doslechu od [redacted]. Z doslechu ví, že ona měla vidět, jak pan [redacted] mlátí, že jí jednu fláknul a ona se praštila o židli. On s [redacted] dříve chodil i ven a viděl, že na [redacted] byl pan [redacted] hnusný a zlý. Na děti řval kvůli blbostem, třeba když [redacted] rozlila čaj, tak jí fláknul nebo vzal za ruku a odhodil, že je blbá. To bylo u nich doma asi před rokem a půl nebo dvěma lety. Za ty 4 návštěvy viděl asi 3x jak se pan [redacted] choval k [redacted] nevhodně. Jinak viděl, jak pan [redacted] řval na [redacted] i na svého druhého syna, ale tomu to bylo tak nějak jedno. Když byl opilý, tak [redacted] sprostě nadával i své manželce, že by ji uhodil, to neviděl. Pokud jde o [redacted] matku, tak tu znal, byl spolu s ní navštívit [redacted] v dětském domově. Prý měla [redacted] skončit i v nemocnici, ale o tom víc neví. [redacted] se pana [redacted] bála, v dětském domově viděl, že měla modřiny a říkala mu, že to má od nich ([redacted]). Dále uvedl, že v minulosti s [redacted] trávil více času. Asi před pěti lety si ji brával na víkendy a pak ji vracel její matce. Tehdy si na nic nestěžovala, to až potom v tom dětském domově. Ani on u [redacted] nic nepozoroval.

13. V souladu s § 211 odst. 1 trestního řádu byl u hlavního líčení přečten výslech svědkyně [redacted]. [redacted] uvedla, že [redacted] jí napsala, že je v dětském domově, a že jí měl někdo ublížit. O tom co přesně se jí stalo ale neví. S obžalovanými se v minulosti vídala jako kamarádka, asi dvakrát do měsíce. Znala i matku [redacted]y. Ví, že matka se na [redacted] vykašlala, tak šla k [redacted] a dál neví jak to probíhalo. Pokud jde o [redacted], tak pan [redacted] byl divný, když se napil, tak dokázal manželce ublížit. Normálně ji zmlátil. To slyšela, když si šli lehnout poté co společně popíjeli. Ráno měla paní [redacted] roztrhlé obočí. Ví, že na ni také křičel. K dětem byl pan [redacted] hodný.

14. V souladu s § 211 odst. 1 trestního řádu byl u hlavního líčení přečten výslech svědkyně [redacted]. [redacted] uvedla, že je zástupkyně ředitelky pro dětský domov. [redacted] byla k nim do domova umístěna 7. 2. 2024. Když do zařízení přišla, tak měla na obličeji měla známky podlitin, které byly ve fázi hojení. Přišla jí vyděšená. Bylo vidět, že není v dobré psychické pohodě. Byla abnormálně hubená na svůj věk. Od prvního večera trpěla enurézou, každou noc se pomočovala. S [redacted] hovořili pracovníci dětského domova a následně také paní psycholožka. Dnes jí [redacted] přijde v celkem dobré kondici. I psychický stav se zlepšil. Co se týče školy, tak došlo k výraznému zlepšení jejího prospěchu, relativně bez výchovných problémů. Dále u [redacted] probíhá psychologická intervence. Co se týče pomočování, to už se také výrazně zlepšilo. Do [redacted] života vstoupila pravidelně matka, která bydlí kousek od Mladé Boleslavi a [redacted] pravidelně navštěvuje. Co se týká hovorů s [redacted], tak se jí svěřila, že pan pěstoun asi užíval drogy. Říkala, že docházelo k fyzickému trestání, že musela často klečet. Probíhalo tam i násilí vůči pejskovi. Pan pěstoun ho měl mlátit tyčí. Dále říkala, že velice často hladověla, že neměla dostatek jídla. Začala se často pomočovat a i za to byla fyzicky trestaná. V dětském domově pak měli dlouhou dobu trochu problém, protože když se [redacted]a v noci počůrala, tak věci zastýlala, schovávala počůrané pyžamo, jelikož se bála, že by za to měla nějaký postih. [redacted] říkala, že uvedené jednání bylo ze strany pěstouna i pěstounky, která ji také fackovala, a že se to dělo posledních několik měsíců předtím, než byla odebraná. Dále svědkyně uvedla, že [redacted] se jí jeví jako dlouhodobě traumatizované a deprivované dítě, protože od raného dětství nežila v žádném prostředí, které by jí zaručovalo zdárný vývoj. Byla odebrána od matky, potom byla umístěna k pěstounům na přechodnou dobu, pak zpět u matky a tak dále. [redacted] proměnu a trestání od pěstounů by asi uměla popsat paní ředitelka [redacted]. Pokud jde o pobyt v dětském domově, tak [redacted] po svém příchodu vyprávěla, že měla klečet u pěstounů na knížkách, že musela mít ruce natažené směrem ke stěně a potom tyto věci používaly i jiné děti, které uváděly, že se jim (úplně stejně věci) staly u nich v domově. Sama [redacted] při návštěvě ombudsmana v dětském domově uváděla, že podobné tresty jako u pěstounů dostávala i v domově. Směrem k vychovatelům pak od [redacted] několikrát padlo, že ví, co má říct, aby dospělí měli problém. To bylo zejména v situacích, kdy si [redacted] měla něco plnit. U [redacted] je ale třeba zohlednit její psychický stav a trauma, kterým si prošla. Takové děti mají tendenci k tomu, že unikají a fabulují do fantazijních představ, kde se stírá rozdíl mezi realitou a fantazií. Nelze říct, že by si to [redacted] záměrně vymýšlela, ale tím jak byla psychicky narušená,

traumatizovaná a procházela si opakovaně negativními situacemi ze strany pečovatelů, jak je otázkou, jak dalece je schopna rozlišovat realitu nebo jak do jaké míry se jedná o vracející se zážitky. V současné době s [redacted] výchovné problémy nejsou, nemá problém s autoritami a je ve větší psychické pohodě. Rovněž ve škole se zlepšil její průměr, přístup ke studiu, příprava a celkový zájem. U vyšetření v pedagogicko-psychologické poradně byla paní speciální psycholožka překvapená, jaký udělala [redacted] pokrok. Dětský psycholog v jejich zařízení je externista Mgr. Blanka Zemanová, která jim informace předává ústně na poradách. Aktuálně [redacted] užívá lehké antidepresivum Elicea. Sama si o to požádala, jelikož se necítila dobře, byla skleslá, že ty svoje stavy jí nejsou příjemné, takže užívá lehké antidepresivum. O svých traumatech z pěstounské rodiny [redacted] mluvila otevřeně jak se zaměstnanci dětského domova, tak s dětmi v domově.

15. V souladu s § 211 odst. 1 trestního řádu byl u hlavního líčení přečten výslech svědkyně [redacted]. [redacted] uvedla, že je ředitelka [redacted], kde působí i jako výchovný poradce. V projednávané věci podala trestní oznámení. S [redacted] má nadstandardní vztah a [redacted] se jí dost často svěřovala. Například se svěřila s tím, že kradla sladkosti, protože je u pěstounů nedostávala a měla hlad. To bylo v zimě, s tím, že poté šla s [redacted] bruslit a tam jí [redacted] povídala o tom, že u pěstounů musí klečet, že musí venčit psa, že nedostává najíst. V lednu pak kontaktovala paní [redacted] aby si situaci ověřila. Paní [redacted] se asi po druhém vyzvání dostavila, to bylo asi 28. 1. nebo 29. 1. (2024) a přiznala jí, že [redacted] je bita, že situace v domácnosti není úplně ideální. Ona to tedy dala do zápisu, což jí paní [redacted] podepsala a podepsala i to, že se svým manželem promluví, aby [redacted] dál nebyla týraná. To slovo týraná říká záměrně, protože [redacted] si opravdu stěžovala, že je fyzicky napadána. Následně měla obavu, že poté, co paní [redacted] přijde doma, tak [redacted] znovu dostane „nakládačku“, a proto hned ráno druhý den šla za třídní učitelkou a zjistila, že [redacted] není ve škole. Paní [redacted] jí po telefonu řekla, že [redacted] a má střevní chřipku, což se jí nelíbilo, tak napsala oznámení na policii, že má podezření, že [redacted] je zmlácená. Navečer pak byla [redacted] a odebrána z rodiny a odvezena do nemocnice, protože byla skutečně zmlácená. Pokud jde o změny pozorované u [redacted] v době před odebráním od pěstounů, tak toto konzultovaly s paní třídní učitelkou. [redacted] a byla pobledlejší a zhoršila se ve škole a paní učitelce se svěřila, že to není ideální. Řešit to začala ale až po Vánocích. Změny u [redacted] pozorovala asi od prvního pololetí 2023, tedy v říjnu či listopadu. V předchozím školním roce 2022/2023 si obdobné věci nevybavuje. Co se týká trestů od pěstounů, se kterými se jí [redacted] svěřila, tak pan [redacted] ji měl bít a musela klečet v koutě a nedostávala jídlo. O násilí ze strany paní [redacted] [redacted] a nemluvila. Paní [redacted] o tom ale musela vědět a [redacted] jí říkala, že od ní také nedostala např. sušenky a proto šla krást. Známky špatného zacházení na [redacted] před událostmi z 28. či 29. 1. přímo nezaregistrovala. Pozorovala, že [redacted] byla pobledlá, to bylo v listopadu 2023 a má z toho i zápis. Od paní třídní učitelky má informaci, že na třídní schůzky v listopadu se paní [redacted] nedostavila. Dále uvedla, že pana [redacted] osobně nikdy neviděla. Komunikace s paní [redacted] nebyla ideální, [redacted] absence omlouvala až po urgenci ze strany školy. Ze začátku pobytu u pěstounů se jim ve škole zdálo, že se [redacted] zlepšila. Později, po nástupu do 5. třídy se to ale zhoršilo. Zamaskovaných modřin nebo zamaskovaných monoklů make-upem si nevšimla.

16. Soud v hlavním líčení provedl rovněž listinné důkazy, z nichž zjistil zejména následující skutečnosti:

- Z trestního oznámení Základní školy [redacted] ze dne 31.1.2024 bylo zjištěno, že v návaznosti na pohovor s nezletilou [redacted] a osobní jednání s obžalovanou [redacted], která přiznala, že nezletilou fyzicky trestají, podala ředitelka školy [redacted] podnět na PČR podnět k prošetření jednání pěstounů vůči nezletilé [redacted], ve kterém spatřovala trestný čin týrání svěřené osoby, kterého se pěstouni měli dopustit při ukládání fyzických trestů nezletilé, které jí zanechaly modřiny na různých částech těla.

- Z lékařské zprávy z Oblastní nemocnice Mladá Boleslav a.s. ze dne 2.2.2024 a dále z protokolu o prohlídce těla poškozené [redacted] včetně fotodokumentace byl zjištěn rozsah poranění a zdravotní stav poškozené v době odebrání z péče obžalovaných. Poškozená měla v obličeji, na horních i dolních víčkách odbarvující se hematomy, vpravo táhnoucí se na lícní kost, vlevo na

tváři s čerstvou podélnou oděrkou, čerstvou oděrku na spodním rtu, jednu drobnou oděrku na krku vpravo, čerstvou oděrku na zádech pod levou lopatkou a pod ní se odbarvující hematom v oblasti beder cca 8 cm, na levé paži klidnou jizvy a drobné škrábance na předloktí, na levém lýtku tarší hematom do 5 cm, na pravém boku čerstvé škrábance. Dále lékařka konstatovala nižší hygienický standard a astenii (celkovou tělesnou slabost).

- Z protokolu o orientačního vyšetření alkoholu obviněné [redacted] v dechu ze dne 2.2.2024 v 11.36 hodin bylo zjištěno, že obžalovaná byla měla 0,58 promile alkoholu v krvi.

- Ze zpráv Magistrátu města Mladá Boleslav, oddělení sociálně právní ochrany dětí – péče o rodinu a děti (*č. l. 23, 123, 183, 189*), rozsudku Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 13. 12. 2022, č. j. 0 P 149/2009-876, 7 P a Nc 235/2022 (*č. l. 25-26*), rozsudku Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 15.3.2024, č. j. 0 P 149/2009-996, 10 P a Nc 58/2024 (*č. l. 257-258*) a dále z návrhu Magistrátu města Mladá Boleslav Okresnímu soudu v Mladé Boleslavi na nařízení předběžného opatření dle § 452 zákona o zvláštních řízení soudních (*č. l. 30-31*), usnesení Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 6. 2. 2024, č. j, 26 Nc 655/2024-32, 10 P a Nc 30/2024 (*č. l. 33-36*), jakož i z obsahu opatrovnického spisu poškozené [redacted] vedeného u Okresního soudu v Kutné Hoře (*listiny na čl. 63, 91, 144, 164, 167, 169, 175, 183, 207, 243 – 5, 255, 267, 288, 366-9, 389 – 393, 444 – 446, 452, 509, 633-4, 685, 698-9, 702-3, 728-9, 759-760, 762 – 764, 766 – 769, 771 - 778, 663-667, 782, 784 – 8, 806, 811 - 813, 815-6, 824, 958, 963*), bylo zjištěno, že poškozená nezletilá [redacted] již od svého narození vyrůstala (s výjimkou několika kratších období) v problematickém a často nevyhovujícím prostředí (nedostatek jídla, zanedbaná hygiena, nepodnětné prostředí, alkohol či návykové látky u pečujících osob), které se opakovaně měnilo. Nad výchovou nezletilé [redacted] byl v minulosti rovněž stanoven soudní dohled. Vzhledem k tomu, že se o nezletilou [redacted], jakož ani o její sourozence, nedokázal postarat ani jeden z jejich rodičů, byla nezletilá po několikeré změně výchovného prostředí od jednoho k druhému z rodičů svěřena do péče pěstounů na přechodnou dobu. Následně si matka krátkodobě své poměry uspořádala natolik, že [redacted] byla znovu svěřena do její péče. Matka však opětovně zanedbávala svou rodičovskou odpovědnost, a proto dostala v březnu roku 2021 soudní napomenutí; svou péči o nezletilou ovšem nezlepšila. Nezletilá měla problémy se školní docházkou, matka jí do školy neposílala a nebyla schopná nezletilé vytvořit podnětné prostředí. Následně matka přišla o bydlení a na péči o nezletilou zcela rezignovala, přičemž ji přenechala na své známé, obžalované [redacted], které byla nezletilá svěřena i formálně, a to nejprve předběžným opatřením a posléze také rozsudkem ze dne 13. 12. 2022 do pěstounské péče. K pěstounské péči neměl OSPOD prvně žádné výhrady, naopak nezletilá byla při kontrolách ze strany OSPOD vždy řádně, čistě a vhodně oblečena, domácnost pěstounky byla shledávána v pořádku a ve škole si nezletilá pod vedením pěstounky výrazně zlepšila prospěch. V pohovorech s OSPOD pak nezletilá pěstounku i její rodinu chválila a sdělovala, že je tam spokojená. V říjnu roku 2023 ovšem přišlo na OSPOD oznámení ze sdružení vlastníků bytu, že by se měl manžel pěstounky, obžalovaný [redacted], chovat nevhodně k jejich psovi a také ke všem dětem v domácnosti, a že v bytě neustále zasahuje Městská policie Mladá Boleslav, což se šetřením provedeným ze strany OSPOD nepotvrdilo. Městská policie v bytě v roce 2023 zasahovala ve dvou případech, prvně když byt pěstounů odmítala opustit matka nezletilé, a dále když se pěstouni – manželé [redacted] – pohádali. Tato hádka se ale netýkala dětí pěstounů, ani poškozené [redacted]. Následným šetřením u praktické lékařky nebyly zjištěny žádné negativní poznatky k péči pěstounky. Dotazem na školu však OSPOD získal informace o zhoršené komunikaci pěstounky se školou, která se opakovaně nedostavovala na domluvené schůzky, neúčastnila se ani třídních schůzek, a to vše bez omluvy. Nezletilá [redacted] při pohovoru na OSPOD v té době uváděla, že se má dobře, že se nic neděje, že strejda je sice křičoun, který dá občas pěstounce facku, ale sdělovala, že děti nebije, a jí se nic v rodině neděje. Od této doby neevidoval v rodině OSPOD ani doprovázející organizace pěstounky žádný problém, a vše se jevilo v pořádku až do dne 1. 2. 2024, kdy bylo na PČR oznámeno ze strany základní školy

podezření ze spáchání trestného činu na nezletilé [redacted], jehož se má dopouštět manžel pěstounky. Dne 2. 2. 2024 pak byla za asistence PČR nezletilá odebrána z péče obžalovaných a byla umístěna do Oblastní dětské nemocnice v Mladé Boleslavi, protože na těle a v obličeji měla různá zranění.

- Ze zápisu z jednání na Základní škole [redacted] ze dne 29.1.2024 bylo zjištěno, že na jednání s ředitelkou základní školy se dostavila obžalovaný [redacted] Na jednání bylo řešeno, že [redacted] se svěřila s krádeží sladkostí v obchodě, dále byla řešena nedostatečná komunikace pěstounky se školou, potřeba vyšetření nezletilé v PPP a dále také tresty, které pěstouni nezletilé ukládají – klečení v koutě a jiné fyzické tresty, po kterých má nezletilá modřiny. Pěstounka tělesné tresty na nezletilé do záznamu potvrdila a přislíbila, že promluví s manželem o nepoužívání těchto trestů a zlepší komunikaci se školou. Dále ze zprávy [redacted] ze dne 30.5.2025 a zápisu o psychologické konzultaci ze dne 19.5.2022 bylo zjištěno, že služeb školního psychologa poškozená [redacted] a využila v květnu 2022, kdy žila s matkou. Tehdy bylo konstatováno, že poškozená [redacted] a chodila do školy zanedbaná, zavšivená a špinavá, žila u matky a jejího přítele a spala na zemi, kde neměla vlastní lůžko. Matka často pije alkohol a domů se vrací až ve večerních hodinách. [redacted] je unavená a delší dobu posmutnělá. Dále bylo zjištěno, že stav popsaný psycholožkou byl déletrvající. Poté přešla [redacted] do péče pěstounů, ze které byla odebrána na počátku roku 2024.
- Z přípisu Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky včetně dokladů o vyúčtování lékařských úkonů bylo zjištěno, že na léčbu poškozené v souvislosti s jejími zraněními pojišťovna vynaložila celkem 12 499 Kč.
- Z vysvědčení a žákovských průkazů nezletilé poškozené bylo zjištěno, že po přechodu z péče matky do péče pěstounů se prospěch i docházka nezletilé zlepšili.
- Z lékařské zprávy z oční ambulance bylo zjištěno, že v září 2022 byla poškozená [redacted] vyšetřena se zánětem spojivek, přičemž matka, která tou dobou o nezletilou pečovala nevěděla, jaké kapičky jí do oka měla kapat.
- Ze smlouvy o účasti na letním táboře bylo zjištěno, že v roce 2022 zajistila pěstounka pro nezletilou [redacted] letní tábor.
- Z fotografií poškozené [redacted] předložených obžalovanými bylo zjištěno, že nezletilá s pěstouny skutečně žila a byla součástí jejich domácnosti včetně volnočasových aktivit.
- Z opis z rejstříku trestů obžalovaného [redacted] bylo zjištěno, že má celkem 9 záznamů o odsouzení, přičemž přihlížet lze ke dvěma (ohrožení pod vlivem návykové látky a maření výkonu úředního rozhodnutí).
- Z opisu evidence přestupků obžalovaného [redacted] bylo zjištěno, že v této evidenci nemá žádný záznam.
- Z opis z rejstříku trestů obžalované [redacted] bylo zjištěno, že nemá záznam o odsouzení.
- Z opisu evidence přestupků obžalované [redacted]č bylo zjištěno, že má 9 záznamů o přestupku, převážně drobné krádeže.
- Ze zprávy PČR ze dne 7.3.2025 bylo zjištěno, že nad rámec záznamů z rejstříku trestů a rejstříku přestupků eviduje policie u obžalovaného [redacted] záznam o fyzickém napadení třetí osoby ze dne 8.1.2022 – podezření ze spáchání přestupku; záznam o týrání psa – podezření ze spáchání přestupku; záznamy o porušení dopravních předpisů – podezření ze spáchání přestupku. U obžalované [redacted] jsou potom evidovány záznamy o přestupcích (viz opis evidence přestupků shora).
- Z úředních záznamů městské policie v Mladé Boleslavi bylo zjištěno, že v březnu 2023 zasahovala hlídka MP v domácnosti pěstounů, a to v souvislosti s matkou nezletilé [redacted], která

v té době neměla zajištěné bydlení a měla pečovat o další ze svých nezletilých dětí, o které se nedokázala řádně postarat. Dále hlídka MP v domácnosti pěstounů zasahovala v září 2023 kdy byla přivolána k hádce, kterou slyšeli sousedi. Na místě hlídka zjistila přítomnost zjevně opilého pěstouna a pěstounky, kdy oba měli oděrky v obličeji. Ošetření odmítli a oba uvedli, že se u nich nic nestalo.

- Ze zprávy MUDr. Martiny Stegerové, psychiatričky, ze dne 6.5.2025, bylo zjištěno, že před několika měsíci se sebepoškozovala v souvislosti s „tou minulostí" a měla i sebevražedné myšlenky, občas má nechutenství, v noci nemůže usnout a budí se ze spánku, náladu má převážně smutnou, večer, když se vzbudí, tak cítí úzkost a bojí se, že se něco stane. MUDr. Stegerová stanovila diagnózu – posttraumatická porucha těžká jako následek psychického a fyzického týrání v pěstounské rodině; syndrom týraného dítěte; institucionální výchova. Doporučena medikace a psychoterapie.
- Ze zprávy MUDr. Marty Melmukové, dětské lékařky, bylo zjištěno, že poškozenou [redacted] ve své ambulanci vedla od července 2019 do února 2024. Psychomotorický vývoj nezletilé je v normě. Od srpna 2022 chodila na vyšetření v doprovodu pěstounky, obžalované [redacted], se kterou byla spolupráce dobrá. Nemocnost nezletilé byla běžná, při vyšetřeních nebylo zjištěno podezření na fyzické či psychické týrání. Nezletilá nebyla zanedbaná a léčebný režim při nemoci byl dodržen.
- Ze zprávy Mgr. Blanky Zemanové, psycholožky, ze dne 16.9.2025 bylo zjištěno, že poškozenou [redacted] přijala do péče v březnu 2024 a celkem s ní absolvovala 21 setkání. V době příchodu do dětského domova [redacted] trpěla enurézou (pomočování) a měla výkyvy nálad. V terapii zmínila bití od posledních pěstounů. Do dne zpracování zprávy nebyla [redacted] zcela stabilizovaná, občas má tendence zkoušet hranice (jak při terapii, tak při pobytu v DD) a proběhla u ní epizoda suicidálních úvah. Její psychika je stále velmi křehká a náchylná na výkyvu. V poslední době u ní došlo k určitému zklidnění.

Další obhajobou navrhované listinné důkazy (zejm. z opatrovnického spisu poškozené) soud pro nadbytečnost neprováděl, jelikož všechny rozhodné skutkové okolnosti byly dostatečně prokázány důkazy, které před soudem zazněly (či byly předloženy).

17. Na základě zhodnocení všech provedených důkazů, které soud ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, s ohledem na všechny okolnosti případu a § 2 odst. 5 trestního řádu, na základě náležitého zjištění skutkového stavu věci dospěl pak soud k závěru, že vina obžalovaných je jednoznačně prokázána.

18. Obžalovaní se k trestné činnosti nedoznali, ze spáchání předmětného zločinu jsou však spolehlivě usvědčováni především poškozenou nezletilou svědkyní [redacted], jejíž výpověď je v souladu s dalšími obstaranými důkazy a nebyla ničím relevantním zpochybněna. Nezletilá [redacted] dle soudu zcela věrohodně popsala jednání pěstounů při své výpovědi na policii dne 18. 4. 2024, tj. necelé tři měsíce od odebrání z pěstounské rodiny. Uvedla, že obžalovaný [redacted] ji vulgárně oslovoval, fackoval, vyhrožoval, že půjde do pasťáku, v jednom případě pak po ní hodil talířem, čímž jí způsobil jizvy na levé ruce, víckrát do ní kopal, a v posledním případě jí dal facku až upadla na zem, a poté jí třikrát nakopl do hlavy. Dále uvedla, že obžalovaná [redacted] ji vulgárně oslovovala, fackovala do obličeje a po hlavě, tahala jí za vlasy, v jednom případě do ní kopla a způsobila jí tak podlitinu, udílela tresty klečením s předpaženýma rukama, na kterých někdy musela držet i vařečku a pokud jí spadla, dostala ránu přes ruce, a rovněž jí vyhrožovala s tím, že půjde do pasťáku. Věrohodnost poškozené byla jednak v obecné rovině potvrzena soudními znalci (srov. body 9. a 10. tohoto rozsudku) a nebyla vyvrácena žádnými jinými důkazy. Při hodnocení specifické věrohodnosti poškozené pak soud přihlédl k tomu, že jednání obžalovaných poškozená popsala opakovaně, přičemž se ve svých výpovědí v zásadních bodech nijak neodchylovala. V tomto ohledu soud konstatuje, že pro závěr o skutkovém ději vycházel výhradně z procesně použitelné výpovědi nezletilé na policii, pro posouzení věrohodnosti poškozené však lze na jiné výpovědi

poškozené odkázat. Věrohodnosti výpovědi poškozené pak významně přidává také fakt, že sama některá objektivně zaznamenaná zranění připsala jiným příčinám než jednání pěstounů, např. hře se psem, některá zranění si nepamatovala a u některých uvedla, že si je mohla způsobit jinak, např. když spadla. Rozsah popsaných fyzických poranění pak odpovídal lékařské zprávě vyhotovené při ošetření navazujícím na odebrání nezletilé z domácnosti obžalovaných, jakož i pořízené fotodokumentaci. S ohledem na výpověď poškozené soud při popisu skutkového děje částečně žalovaný skutek upřesnil oproti podané obžalobě, a to pokud jde o jednotlivé fyzické útoky obžalovaných proti poškozené a následky těmito útoky způsobenými. Co se týká námitky obhajoby, že věrohodnost poškozené je zpochybněna, jelikož bylo prokázáno, že po odebrání z péče pěstounů a umístění do dětského domova si vymýšlela, že ji obdobným způsobem jako pěstouni měli trestat i zaměstnanci dětského domova, konstatuje soud, že se nejedná o námitku důvodnou. Na poškozenou je třeba nahlížet jako na oběť, dítě trpící syndromem CAN a posttraumatickou stresovou poruchou, tedy dítě, které již ve svém nízkém věku zažilo řadu traumat a muselo se v životě přizpůsobit různým situacím. Je tedy pochopitelné pokud v momentě, kdy poškozená zjistila, že jednání, kterého se vůči ní dopouštěli pěstouni je zakázané a poté co se s tímto svěřila, že se její životní situace zlepšila, tak zkusila využít (či zneužít) obdobných (tentokrát smyšlených) informací proti vychovatelům, kteří po ní chtěli něco, co se jí nelíbilo. Takové chování poškozené se však objevuje až po odebrání z pěstounské rodiny obžalovaných a v minulosti nebylo pozorováno. Navíc vypovídá spíše o tom, jak byla psychika poškozené narušena prožitými traumaty, nikoliv o její věrohodnosti. Co se týká výpovědi nezletilého svědka [redacted], tak soud má za to, že tato byla do značné míry ovlivněna tím, že nezletilý je synem obžalovaných a má přirozenou tendenci je chránit, navíc za situace, kdy s rodiči žije v jedné domácnosti. Jeho výpovědi tedy soud nepovažuje za důvěryhodnou. Dále soud zvažoval, zda bylo možné, aby k žalovanému jednání docházelo, aniž by toto bylo zaznamenáno praktickou lékařkou či ve škole (v době před incidentem z ledna 2024). V této souvislosti je nutné jednak zmínit, že útoky proti nezletilé neměly vždy podobu útoků fyzických, nýbrž se často jednalo o útoky verbální, což jejich odhalení značně ztěžuje a dále je třeba uvést, že návštěvy u praktické lékařky nebyly nijak pravidelné či časté a ve škole bylo možné následky fyzických útoků zastírat omluvou nezletilé z vyučování. Nadto jakkoliv se jednalo o fyzické útoky neomluvitelné běžnou výchovou, tak útoky, které by na zdraví poškozené zanechaly zřetelně viditelné či dlouhodobé fyzické následky, byly spíše výjimečné a představovaly eskalaci déletrvajícího méně intenzivního jednání proti poškozené (např. jizvy od rozbitého talíře či zranění po posledním napadení z přelomu ledna a února 2024). Nejen verbální útoky, ale např. i tresty klečením či pohlavky tak mohly pozornosti školy či lékařky uniknout. Dále se soud zabýval časovým vymezením skutku, kdy oproti obžalobě z provedeného dokazování vyplynulo, že první měsíce či první rok v péči obžalovaných k takovým útokům, které by dosahovaly intenzity týrání nedocházelo, resp. nebylo prokázáno, že by docházelo, a proto bylo jednání obžalovaných vymezeno obdobím nejméně od října 2023 do 2. 2. 2024 (přičemž o ukončení jednání není pochyb, jelikož odpovídá dni faktického odebrání poškozené [redacted] z péče obžalovaných, kdy tomuto odebrání předcházely nejvážnější fyzické útoky na nezletilou). Soud přitom vycházel jak z výpovědi poškozené [redacted], tak ze zpráv ze školy, jakož i výpovědi třídí učitelky a ředitelky ze základní školy, do které nezletilá docházela, jakož i z výpovědi znalce Vymětala, ze které vyplynulo, že jednání obžalovaných nebylo jednorázové, nýbrž se jednalo o jednání opakované a déletrvající (v rozsahu několika měsíců až 1 roku). Pokud jde o následky způsobené jednáním obžalovaných proti poškozené nezletilé [redacted] tak vedle lékařské zprávy a fotodokumentace zachycující fyzická zranění lze primárně odkázat na znalecký posudek a výslechy znalců, kteří konstatovali, že se u poškozené jedná o dlouhodobé zlé nakládání s příznaky syndromu CAN s naučenou bezmocí, citovou prázdnotou, poruchou citových a sociálních vazeb, v důsledku tělesného, duševního a citového týrání, přičemž zneužíváním a zanedbáváním došlo u poškozené [redacted] k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která zahrnuje flashbacky událostí, poruchy spánku, úzkostné a subdepresivní prožívání, s pravděpodobností celoživotních následků na její sebepojetí a mezilidské vztahy, může být vulnerabilní k manipulaci, neurotickému vývoji a poruchám chování. Znalci přitom byli detailně

seznámeni s životním příběhem poškozené, která již od raného dětství vyrůstala v nevyhovujícím a často se měnícím prostředí. Přesto, že je zřejmé, že na poškození zdraví nezletilé [redacted] mělo vliv více faktorů, tak ze znaleckých posudků a výpovědí znalců jednoznačně plyne, že jednání obžalovaných bylo pro vzniklé následky významné, a že způsobilo nezletilé [redacted] vážnou poruchu zdraví.

19. Trestný čin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1 tr. zákoníku je trvající delikt, kterého se dopustí ten, kdo týrá osobu, jež je v jeho péči nebo výchově. Takovou osobou může být nejen dítě, ale i dospělá osoba, pokud je z jakéhokoli důvodu v péči nebo výchově pachatele. Týráním se rozumí zlé nakládání s osobou vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, které týraná osoba pro jeho hrubost, bezohlednost nebo bolestivost pociťuje jako těžké příkoří (srov. rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 1962, sp. zn. 2 To 199/62). Nevyžaduje se, aby u svěřené osoby vznikly následky na zdraví, neboť týrání nemusí mít povahu výhradně fyzického násilí. Jednotlivé dílčí akty jednání pachatele, jsou-li posuzovány izolovaně samy o sobě, nemusí být nutně příliš závažné. Podstatné je, že vyššího stupně hrubosti a bezcitnosti dosahují v kontextu daném konkrétními okolnostmi, za nichž k nim dochází, svou povahou, návazností, četností, opakováním, stupňováním, charakterem vzájemného vztahu pachatele a týrané osoby apod. Za relevantní pro naplnění znaku „týrání" je možné považovat zejména fyzické a psychické násilí. Fyzickým násilím může být nepřiměřené fyzické trestání, bití, údery rukou do hlavy i do dalších částí těla, bití vařečkou, opaskem či jinými předměty, kopání, nucení ke klečení s předpaženýma rukama na parketách (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 8. 2014, sp. zn. 6 Tdo 1012/2014). Psychické násilí mohou představovat různé formy psychických útrap vyvolané nesčetnými způsoby, jimiž je svěřená osoba vystavována psychickému napětí a stresu, přičemž podle judikatury šlo o psychické násilí též v případě, kdy nezletilé děti byly dlouhodobě svědky fyzického a psychického týrání svého blízkého příbuzného (např. matky), neboť takové jednání musely pociťovat přinejmenším jako bezohledné, hrubé a bolestivé, tedy jako těžké příkoří (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 6. 2013, sp. zn. 4 Tdo 525/2013). Zároveň je zapotřebí, aby týrání vykazovalo určitou trvalost, přičemž tuto trvalost pachatelova jednání je nutné posuzovat v závislosti na intenzitě zlého nakládání. Pojmy péče a výchova přitom není možné vnímat pouze jako výkon rodičovské odpovědnosti vůči nezletilým dětem ve smyslu § 858 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z."), nýbrž jako jakoukoli péči nebo výchovu, která je zajišťována trvale či na přechodnou dobu, a to na základě nejrůznějších právních titulů (zákon, smlouva, úřední rozhodnutí, faktické převzetí péče nad dítětem či svěřenou osobou). Vzhledem k možnosti faktického vzniku vztahu péče nebo výchovy mezi pachatelem a svěřenou osobou se nevyžaduje, aby týraná osoba byla ve výhradní péči pachatele. Je-li týranou osobou dítě, je pro naplnění znaku „týrání" třeba vždy posuzovat konkrétní povahu a důraznost použitých opatření a výchovných metod, intenzitu, s níž je působeno na fyzickou nebo psychickou integritu dítěte. Pokud užité prostředky a opatření přesahují pro dítě únosnou hranici a znamenají jeho fyzické utrpení nebo psychické strádání a jsou spojené s jeho ponižováním, čímž je ohroženo jeho blaho a tělesné nebo duševní zdraví, není podstatné, že pachatel trestá dítě z výchovných důvodů (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 7. 2019, sp. zn. 8 Tdo 679/2019).

20. K naplnění znaku kvalifikované skutkové podstaty § 198 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku je potom třeba, aby shora popsaným činem (týráním) způsobil pachatel poškozené těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 tr. zákoníku. V intencích posuzovaného případu se pak jedná o způsobení delší dobu trvající poruchy zdraví (§ 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku. Dále pokud jde o naplnění znaku kvalifikované skutkové podstaty § 198 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, tedy páchání uvedeného činu po delší dobu, tak v této souvislosti je zapotřebí, aby se zlého nakládání se svěřenou osobou pachatel dopouštěl po dobu řádově několika měsíců [k tomu viz blíže ŠČERBOVÁ, Veronika. § 198 [Týrání svěřené osoby]. In: ŠČERBA, Filip a kol. Trestní zákoník. 1. vydání (3. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2025, marg. č. 1–15, 22–23. Dostupné na beck-online.cz.].

21. V rámci právní kvalifikace soud uzavřel, že obžalovaní svým jednáním naplnili všechny znaky objektivní stránky skutkové podstaty zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. d) tr. zákoníku, a to tím, že týrali (fyzicky napadali, zejména nepřiměřeným fyzickým trestáním v různých podobách blíže popsaných shora a dále psychicky napadali výhružkami, že půjde do pasťáku), nezletilou poškozenou [redacted], kterou měli v péči a výchově (fakticky od dubna 2022, formálně pak od srpna 2022), a takovým činem způsobili poškozené těžkou újmu na zdraví (v podobě déletrvající posttraumatické stresové poruchy s výše uvedenými projevy, která v kombinaci se syndromem CAN významně narušuje psychické zdraví nezletilé a ovlivňuje kvalitu jejího života, a to i do budoucna), a dále takový čin páchali po delší dobu (nejméně 4 měsíce).

22. Jednání obou obžalovaných bylo vedeno minimálně úmyslem nepřímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť s ohledem na způsob, jakým s poškozenou zacházeli, si museli být vědomi a museli být srozuměni s tím, že jí působí hrubé příkoří.

23. Na základě všeho shora uvedeného proto soud uznal obžalované vinnými spácháním ve výroku popsaného skutku, kterým obžalovaní naplnili znaky skutkové podstaty zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. b), d) trestního zákoníku.

24. Při úvahách o druhu a výměře trestu soud zhodnotil povahu a závažnost spáchaného zločinu; přihlédl též k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaných, k jejich dosavadnímu způsobu života a zejména také k možnosti jejich nápravy. V neposlední řadě soud přihlédl i k dále uvedeným přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.

25. Povahu a závažnost předmětného zločinu určuje především způsob jeho spáchání. V tomto směru soud zohlednil, že fyzické útoky proti poškozené byly spíše nižší intenzity s několika excesy v podobě posledního „zmlácení" poškozené před jejím odebráním z péče obžalovaných, zranění na ruce od hozeného talíře a několika útoků kopanci či fackami. Naproti tomu závažnost jednání obžalovaných je zvyšována tím, že si museli být vědomi toho, že poškozená [redacted] již v minulosti zažila řadu příkoří (změny pečujících osob, ztráta střechy nad hlavou, hlad, ...) o to víc pak potřebovala mít stabilní rodinné zázemí a jakékoliv výhružky „pasťákem" pro ni musely být téměř zdrcující.

26. Polehčující okolnosti soud na straně obžalovaných neshledal žádné. U obžalované [redacted] však soud vzal v potaz, že dosud nebyla soudně trestána. Opakované páchání přestupků však vylučuje naplnění podmínek pro polehčující okolnost v podobě vedení řádného života. U obou obžalovaných pak soud zohlednil, že mají dvě nezletilé děti, o které pečují, přičemž mladší syn [redacted] má zvláštní potřeby.

27. Přitěžující okolnost soud shledal u obžalovaného [redacted], a to v tom, že obžalovaný již pro trestný čin byl v minulosti odsouzen [§ 42 písm. q) trestního zákoníku], přičemž však přihlíženo bylo pouze ke dvěma posledním odsouzením uvedeným v opise evidence rejstříku trestů. Soud rovněž přihlédl k tomu, že protiprávního jednání v nyní posuzované věci se obžalovaný [redacted] dopustil v době podmíněného odsouzení.

28. Za zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. d) tr. zákoníku bylo možno obžalovaným uložit trest odnětí svobody na dvě léta až osm let. S ohledem na dosavadní život obžalovaných, povahu a závažnost spáchaného zločinu a vše další shora uvedené uložil soud obžalovaným následující tresty.

29. Obžalovanému [redacted] soud uložil trest v první třetině zákonné trestní sazby, tj. ve výměře 3 let. Dále soud pečlivě zvažoval, zda je ještě možné výkon uloženého trestu podmíněně odložit či nikoliv. Zejména s přihlédnutím k potřebě zajištění péče o nezletilé děti a s ohledem na zájmy poškozené [redacted] v podobě uplatněné náhrady nemajetkové újmy, soud dospěl k závěru, že obžalovanému lze výkon uloženého trestu odložit na zákonem nejdéle možnou dobu pěti let, a to za současného dohledu probačního úředníka podle§ 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku a při

současném uložení povinnosti nahradit způsobenou škodu a nemajetkovou újmu ve zkušební době podle § 85 odst. 3 trestního zákoníku.

30. Obžalované [redacted] soud uložil trest při samé spodní hranici trestní sazby, tj. ve výměře 2 let. Dále soud dospěl soud k závěru, že pro naplnění účelu trestu postačí výkon uloženého trestu podmíněně odložit podle § 81 odst. 1 a 82 odst. 1 tr. zákoníku na zkušební dobu v trvání 3 let a 6 měsíců.

31. Uložené tresty by oba obžalované měly dle soudu dostatečně motivovat k tomu, aby se dalšího protiprávního jednání vyvarovali. V případě, že obžalovaní ve zkušební době nepovedou řádný život (a to nejen pokud jde o trestné činy, nýbrž i co se týká jiného protiprávního jednání např. v podobě přestupků), soud uložené tresty odnětí svobody nařídí k výkonu.

32. K trestnímu řízení se jako poškození řádně připojili ve smyslu § 43 odst. 3 tr. řádu:

- Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky s nárokem na náhradu škody vůči obžalovanému [redacted] ve výši 12 499 Kč, spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12,00 % ročně z částky 12 499 Kč.
- [redacted], s nárokem na náhradu nemajetkové újmy vůči obžalovanému [redacted] ve výši 400 000 Kč a vůči obžalované [redacted] ve výši 300 000 Kč.

33. Předně pokud jde o nárok Všeobecná zdravotní pojišťovna, tak tento soud poškozené přiznal v plné výši dle § 228 odst. 1 tr. řádu ve spojení s § 2910 a § 2820 občanského zákoníku, kdy z provedeného dokazování v podobě dokladů o nákladech vynaložených na zdravotní péči pro poškozenou [redacted] v souvislosti s jejím ošetřením navazujícím na poslední útoky obžalovaných (ošetření ze dne 2.2.2024) vyplývá, že vzniklá škoda činí 12 499 Kč. Nárok byl poškozené přiznán včetně zákonného úroku z prodlení a to ode dne následujícím po dni, kdy byl uplatněn u soudu v hlavním líčení, tj. od 18. 7. 2025 do zaplacení.

34. Dále pokud jde o nárok na uplatněnou náhradu nemajetkové újmy, soud předně konstatuje, že „plyne-li závažný zásah do lidské důstojnosti nebo osobní integrity ze samotné podstaty trestného činu, za který byl obžalovaný odsouzen, trestní soud je povinen přiznat poškozenému náhradu újmy alespoň za tuto újmu na jeho základních – resp. v terminologii občanského zákoníku přirozených – právech, a to i bez dalšího dokazování; to platí především u zvlášť zranitelných obětí“ (viz nález Ústavního soudu ze dne 21. 5. 2025, sp. zn. II ÚS 3450/24, a obdobně též např. nález Ústavního soudu ze dne 10. 9. 2025, sp. zn. IV. ÚS 2245/24). V souladu s tímto východiskem tedy soud o nároku na náhradu nemajetkové újmy poškozené [redacted] věcně rozhodl.

35. Podle § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.

36. Podle § 2957 o. z. způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.

37. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 1. 2024, sp. zn. 7 Tdo 1061/2023, „soud rozhodující v trestním řízení o nemajetkové újmě musí v rozsudku náležitě vyjádřit, jaký druh nároku poškozenému přiznal; musí především zvážit, zda jde o nárok vyplývající z práva poškozeného kompenzovaného v § 2956 o. z., anebo o některý z nároků plynoucí z § 2958 o. z., a pokud ano, o který, přičemž v uvedeném směru musí jednoznačně vyznít i odůvodnění příslušného výroku.“

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.

38. Z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 10. 2023, sp. zn. 4 Tdo 913/2023, pak vyplývá, že „za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku (např. v osobní sféře). Podle druhu práv, do nichž bylo zasaženo, může obecně jít o nemajetkovou újmu všeobecně osobnostní, spotřebitelskou, soutěžní, uměleckou, vědeckou atd., přičemž není ani vyloučen souběh více druhů nemajetkové újmy v různých sférách a právních vztazích. Vychází se zde z občanskoprávní úpravy zakotvené zejména v § 2894 odst. 2, § 2951 odst. 2 a dalších ustanoveních o. z. Povinnost odčinit nemajetkovou újmu zakládá i § 2956 o. z., přičemž podle tohoto ustanovení vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Obecné ustanovení § 2956 o. z. tak dopadá na duševní útrapy, které nejsou spojeny se zásahem do života a zdraví.“ Duševními útrapami jsou přitom vnitřní mučivé pocity (psychické utrpení), které mohou, ale nemusejí mít přímou vazbu na tělesná zranění (prožívaná trýzeň, strach a utrpení, negativně vnímaný stres, smutek a zármutek, úlek, znepokojení, pocit ponížení apod.) – srov. BEZOUŠKA, Petr. § 2956. In: HULMÁK, Milan a kol. Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055-3014). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1701.

39. Poškozená se domáhala přiznání náhrady nemajetkové újmy za zásah do svých přirozených práv, zejm. do práva na zdraví, lidskou důstojnost a čest a dále práva na řádný a nerušený fyzický a psychický vývoj. Takto vymezený nárok lze podřadit pod § 2956 o. z., neboť ve své podstatě odkazuje na duševní útrapy, které musela poškozená v důsledku protiprávního jednání obžalovaných snášet, ale které zároveň nejsou přímo spojeny s újmou na zdraví. Soud má přitom za nepochybně prokázané, že nezletilé taková nemajetková újma vznikla, a to zejména s přihlédnutím k závěrům vyplývajících ze znaleckých posudků, podle nichž jednání obžalovaných vedlo k syndromu CAN s naučenou bezmocí, citovou prázdnotou, poruchou citových a sociálních vazeb a k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, která zahrnuje flashbacky událostí, poruchy spánku, úzkostné a subdepresivní prožívání, s pravděpodobností celoživotních následků na její sebepojetí a mezilidské vztahy, může být vulnerabilní k manipulaci, neurotickému vývoji a poruchám chování. Dále soud vycházel rovněž z výpovědi samotné poškozené, ze které vytrpěné příkoří nesporně vyplývá.

40. Poté se soud zabýval výší nemajetkové újmy.

41. Podle právní věty již citovaného usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 10. 2023, sp. zn. 4 Tdo 913/2023, „v adhezním řízení lze nemajetkovou újmu na přirozených právech poškozené (§ 2956 o. z.) určit podle § 2951 odst. 2 a § 2957 o. z. úvahou soudu na základě povahy, intenzity, trvání a okolností zásahu (včetně nízkého věku oběti, blízkého vztahu k pachateli a sekundární viktimizace), aniž je třeba znaleckého posudku ke stanovení výše nemajetkové újmy; soud vychází i ze srovnání s obdobnými případy v judikatuře.“

42. Z judikatury vztahující se k trestnému činu týrání svěřené osoby lze zmínit kupř. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 5. 2020, sp. zn. 3 Tdo 480/2020 – v této věci byla nezletilým poškozeným přiznána náhrada nemajetkové újmy ve výši 150 000 Kč, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 5. 2024, sp. zn. 4 Tdo 298/2024 – v této věci byla nezletilému poškozenému přiznána náhrada nemajetkové újmy ve výši 150 000 Kč, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2025, sp. zn. 4 Tdo 390/2025 – v této věci byla nezletilému poškozenému přiznána náhrada nemajetkové újmy rovněž ve výši 150 000 Kč.

43. Při zohlednění všech okolností nyní posuzovaného případu, tak jak jsou uvedeny shora a dále s přihlédnutím k tomu, že škodního jednání se dopouštěli oba obžalovaní, uložil soud, aby obžalovaní dle § 228 odst. 1 tr. řádu společně a nerozdílně zaplatili na náhradě nemajetkové újmy poškozené [redacted] částku 350 000 Kč, kterou s přihlédnutím k uvedeným konkrétním okolnostem věci a k intenzitě jednání obžalovaných považoval za adekvátní.

44. Se zbytkem nároku pak soud poškozenou podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je** možné podat odvolání **do 8 dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Mladé Boleslavi. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 trestního řádu odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Nebude-li odvolání splňovat náležitosti obsahu odvolání a nebude-li na základě následné výzvy soudu podle § 251 odst. 1, 2 trestního řádu oprávněnou osobou o předepsané náležitosti doplněno, odvolací soud odvolání odmítne.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Mladá Boleslav 20. listopadu 2025

Mgr. Štěpán Hlavička v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Andrea Kulczycká.